η απεργία πείνας
των φυλακισμένων αγωνιστών

*

είναι ένας αγώνας για τις κοινωνικές ελευθερίες

Το κράτος και τα αφεντικά μας έχουν κηρύξει τον πόλεμο.
Έξι χρόνια κρίσης, το έχουν κάνει πλέον εμφανές.
Εργασιακοί εκβιασμοί, περικοπές βασικών αναγκών, γενικευμένη φτωχοποίηση.
Μέσα σε αυτό το περιβάλλον και καθώς οι υποσχέσεις για "εύκολη ζωή" των 90's τελείωσαν, μόνη διαδρομή του κράτους για τον εκφοβισμό, τον έλεγχο και την πειθάρχηση όσων αντιδρούν, όσων περισσεύουν από τους καπιταλιστικούς «παραδείσους", όσων παίρνουν ξεκάθαρα θέση ενάντιά τους, είναι πλέον η ωμή καταστολή.
Η προετοιμασία έχει ήδη αρχίσει στον απόηχο του Δεκεμβρη '08, όταν το κράτος από τη μία έχασε ανά στιγμές τον έλεγχο από την άλλη είδε μια εικόνα των μελλοντικών εξεγέρσεων εναντίον του που πάσει θυσία θέλει να αποτρέψει.
Παράλληλα λοιπόν με την βαρβαρότητα των κατασταλτικών μηχανισμών, μπαίνει σε εφαρμογή και εξελίσσεται σε όλα τα επίπεδα (κατασταλτικό, προπαγανδιστικό, νομοθετικό) ένα ολόκληρο σχέδιο στοχοποίησης και απονοηματοδότησης των κοινωνικών και ταξικών αγώνων. Με ονομασίες όπως «νόμος και τάξη», «θεωρία των δύο άκρων» κ.ά. κράτος και αφεντικά επιχειρούν να παρουσιάσουν ως εχθρούς της κοινωνίας όσους αγωνίζονται και τους ίδιους ως σωτήρες. Μέσα από ένα ειδικό νομοθετικό πλαίσιο, ένα καθεστώς εξαίρεσης, επιβάλλει υπερ-διπλάσιες ποινές και παρέχει υπερ-εξουσίες στην αστυνομία.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα οι διώξεις ολόκληρου χωριού στην Χαλκιδική με τον νόμο 187 (εγκληματική οργάνωση) , οι χιλιάδες συλλήψεις σε διαδηλώσεις, απεργίες, εργατικές κινητοποιήσεις που έγιναν κακουργήματα με βάση μαρτυρίες μπάτσων και τον κουκουλονόμο, η ποινικοποίηση της κατάληψης ως μέσο αγώνα, η αθρόα κήρυξη απεργιών ως παράνομων και καταχρηστικών, οι δεκάδες αγωνιστές που βρίσκονται με εξοντωτικές ποινές στην φυλακή βάση του τρομονόμου (187Α),ενός ειδικού νόμου που έχει την διασταλτική ερμηνεία της εγκληματοποίησης ακόμα και των συγγενικών ή συντροφικών σχέσεων.

Απέναντι στο καθεστώς εξαίρεσης, απέναντι σε ένα σύνολο νομοθετημάτων που στοχεύουν ευθέως και μόνο στην καταστολή των κοινωνικών αγώνων, οι φυλακισμένοι αγωνιστές βρίσκονται σε απεργία πείνας από 2 Μαρτίου απαιτώντας:

- Την κατάργηση των «αντιτρομοκρατικών» νόμων, άρθρα 187 και 187Α.
- Την κατάργηση του ειδικού κατασταλτικού νόμου («κουκουλονόμος»).
- Την κατάργηση των φυλακών τύπου Γ (ειδικές συνθήκες κράτησης και απομόνωσης).
- Την απελευθέρωση του Σάββα Ξηρού για λόγους υγείας, με αναπηρία 98%.
- Την οριοθέτηση των ζητημάτων περί επεξεργασίας και χρήσης του γενετικού υλικού (DNA), με βάση το οποίο έχουν στηθεί σκευωρίες και καταδίκες αγωνιστών.
- Την απελευθέρωση των συγγενών της ΣΠΦ που διώκονται με βάση τον τρομονόμο.

Οι κρατούμενοι απεργοί πείνας, αναρχικοί και κομμουνιστές, είναι άνθρωποι που με το λόγο και τις πράξεις τους επέλεξαν να σταθούν απέναντι στο κράτος και στα κάθε λογής αφεντικά. Να παλέψουν ενάντια στις σχέσεις εξουσίας και εκμετάλλευσης που γεννά ο καπιταλισμός. Είναι κομμάτι του ριζοσπαστικού κινήματος, κομμάτι των κοινωνικών και ταξικών αγώνων ενάντια στη λεηλασία των ζωών μας. Εμείς στεκόμαστε στο πλευρό τους αναγνωρίζοντας ότι τα δικαιώματα και οι ελάχιστες ελευθερίες που υφίστανται μέχρι στιγμής δεν μας χαρίστηκαν, αλλά κατακτήθηκαν με αγώνες. Συνεχίζουμε τις κινητοποιήσεις και δυναμώνουμε τους αγώνες εντός και εκτός των φυλακών, αναγνωρίζοντας πως καμία κυβέρνηση, ότι χρώμα κι αν φοράει, είτε εξαπολύει το φόβο είτε πουλάει ελπίδες, δεν πρόκειται ποτέ να είναι με το μέρος μας. Δείχνουμε την αλληλεγγύη μας γιατί οι αγωνιστές κρατούμενοι, όπως και όλοι εμείς οι από τα κάτω, αντιλαμβανόμαστε την αδικία και τη βιώνουμε καθημερινά στο πετσί μας.

*

ο αγώνας τους
είναι και αγώνας όλων μας.

αναρχικοί και κομμουνιστές
από τις γειτονιές της Κυψέλης και του Γκύζη

επικοινωνία : sak-kg.espivblogs.net, sak-kg@espiv.net